

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvineného **J. H. pre pokračovací prečin podvodu** podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 6. februára 2013 v Bratislave námietku zaujatosti vznesenú proti sudcom Krajského súdu v Trenčíne obvineným J. H. a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku trestná vec obvineného J. H. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., vedená na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 23 Tos 7/2013, **sa tomuto súdu neodníma.**

O d ô v o d n e n i e

Na Okresnom súde Prievidza sa pod sp. zn. 3T 313/2012, vedie proti obvinenému J. H. trestné stíhanie pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Okresný súd Prievidza 7. januára 2013 vydal trestný rozkaz, ktorým uznal obvineného J. H. za vinného z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a uložil mu podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 13 mesiacov, pričom pre výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poškodené organizácie spoločnosť R. a spoločnosť C., podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti trestnému rozkazu obvinený podal odpor.

Uznesením zo 16. januára 2013, sp. zn. 3T 313/2012, okresný súd rozhodol, v bode I. tak, že podľa § 238 ods. 3 Trestného poriadku, § 72 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku sa obvinený J. H. ponecháva vo väzbe, v bode II. tak, že podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku zamietol žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu, v bode III. tak, že podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku neprijal písomný sľub obvineného a v bode IV. tak, že podľa § 81 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku neprijal návrh peňažnej záruky.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť obvinený, na základe čoho bol trestný spis 21. januára 2013 predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Trenčíne.

Písomným podaním z 23. januára 2013 obvinený H. žiadal o odňatie veci Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie Krajskému súdu v Bratislave. Ako dôvod uviedol, že má vážne pochybnosti o nezáujatosti sudcov krajského súdu a vyslovil obavu, že budú prekážkou spravodlivého a hlavne kvalifikovaného rozhodnutia o jeho väzbe. Namietal tiež, že sudcovia ktorí podali diskriminačné žaloby a patria medzi nich aj sudcovia Krajského súdu v Trenčíne, nedávajú záruku objektívneho a znalostného rozhodovania, a to nielen v jeho trestnej veci.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 25. januára 2013, sp. zn. 23 Tos 7/2013, rozhodol tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie a obvineného podľa § 72 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku prepustil z väzby na slobodu.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku prijal zároveň písomný sľub obvineného a uložil mu, aby pri prepustení na slobodu uviedol orgánom Ústavu na výkon väzby v Ilave adresu pre potreby súdu, kde mu majú byť doručované písomnosti v súvislosti so súdnym konaním a aby uposlúchol príkaz, vyhovel výzve alebo predvolaniu podľa Trestného poriadku

Následne Krajský súd v Trenčíne predložil spis 4. februára 2013 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o návrhu obvineného na odňatie veci Krajskému súdu v Trenčíne a jej prikázanie Krajskému súdu v Bratislave. Súčasťou spisu sú aj vyjadrenia sudcov krajského súdu k vznesenej námietke zaujatosti.

Podľa existujúcej súdnej praxe, námietka zaujatosti vznesená procesnou stranou proti všetkým sudcom konkrétneho súdu, v danom prípade proti sudcom Krajského súdu v Trenčíne, sa považuje za návrh na delegáciu v zmysle ustanovenia § 23 Tr. por.

Podľa § 23 ods.1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne vo svojich vyjadreniach, ktoré sú súčasťou spisu, zhodne uviedli, že v predmetnej trestnej veci sa necítia byť zaujatí, Obvineného J. H. nepoznajú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, na podklade námietky zaujatosti vznesenej obvineným, preskúmal predložený spisový materiál a existenciu dôvodov pre odňatie veci a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa a zistil, že návrh obvineného nie je dôvodný.

V zmysle citovaného ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por. za dôležité dôvody je potrebné považovať také okolnosti, ktoré umožnia celkovo lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenie účelu trestného konania iným súdom ako súdom miestne príslušným. Dôležitými dôvodmi sú okolnosti, ktoré zabezpečia zistenie skutkového stavu veci, dodržanie zásady ústnosti a bezprostrednosti, výchovné pôsobenie trestného konania na obžalovaného i na ostatných občanov a zabezpečia najmä dôveru občanov v nestranné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie súdu.

Z článku 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Pre zmenu príslušnosti súdu určenej zákonom, a teda pre rozhodnutie o odňatí veci a jej prikázaní inému súdu toho istého druhu a stupňa musia existovať závažné „dôležité dôvody“. V predmetnej veci obvinený vo svojom podaní neuviedol ani voči jednému sudcovi krajského súdu žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného postupu pri prípadnom rozhodovaní v tejto

veci. Z obsahu predloženého spisového materiálu nevyplývajú žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak, že trestnú vec obvineného J. H. Krajskému súdu v Trenčíne neodníma.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 6. februára 2013

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová